

Vervolg van pag. 90.

zijn geboortestreek, Walcheren, bijgebracht. Na zijn onderwijsopleiding (1928) en een daaropvolgende korte, administratieve werkring behaalde hij in 1934 het diploma „Gemeente-administratie” en werd aangesteld als ambtenaar ter secretarie in zijn geboortedorp Nieuw en St. Joosland. In 1940 volgde zijn benoeming tot gemeentesecretaris-ontvanger aldaar. Uit deze jaren stamt zijn belangstelling voor vogels en paddestoelen en tenslotte voor de insectenwereld. Vooral de kevers oefenden een steeds groter wordende aantrekkingskracht op hem uit. Geleidelijk aan werkte hij zich op tot de algemeen erkende opvolger van de grote nederlandse coleopterologen Everts en van der Wiel. Groot was zijn literatuurkennis en steeds talrijker werden zijn contacten met binnen- en buitenlandse specialisten. Vele korte en langere artikelen van zijn hand verschenen in de vakliteratuur. Met name moge zijn „Lijst van Coleoptera uit Nederland en omliggende gebieden” genoemd worden, die in 1966 als Monographie no. 2 van de Nederlandse Entomologische Vereniging verscheen.

Na de opheffing van Nieuw en St Joosland als afzonderlijke gemeente verhuisde Brakman naar Zuid-Limburg, het gebied dat hem wetenschappelijk zo interesseerde. Hij vestigde zich te Elsloo. In korte tijd werkte hij zich in en nam een enthousiast aandeel in de uitvoering van de vele en vaak zo uiteenlopende werkzaamheden van het museum.

Dit enthousiasme tekende hem. Een specialist op zijn eigen vakgebied, de kevers en wantsen van Nederland; een diepgaande belangstelling voor alle andere facetten van de natuur en een bereidheid om als lid van het museum-team steeds weer te helpen waar en waarbij dit maar nodig mocht zijn.

Brakman genoot in Zuid-Limburg, genoot van het vele dat de natuur hier heeft te bieden en van zijn werk. Dat was op het museum nog maar net begonnen. Van een groot programma is slechts een eerste gedeelte voltooid. Maar dit begin dient voor ons als basis om op voort te bouwen. Zijn kennis, zijn enthousiasme en zijn behulpzaamheid zullen daarbij inspirerend werken. Wij achten het een groot voorrecht hem deze jaren in ons midden gehad te hebben.

D. C. Montagne.

† Prof. dr. L. F. de Beaufort

Op 11 mei j.l. is te Amersfoort overleden prof. de Beaufort, in de leeftijd van 89 jaar. In 1922 werd hij benoemd tot directeur van het Zoologisch Museum van Amsterdam, terwijl hij van 1929 tot 1949 tevens hoogleraar was in de zoögeographie aan de Universiteit. Van zijn talrijke geschriften vermelden wij alleen zijn drie leerboeken: Zoögeographie van den Indischen Archipel (1926), Zoögeographie (1943), en Zoogeography of the land and inland waters (1951).

Sinds 1919 was de overledene lid van het Natuurhistorisch Genootschap. Hij zal bij ons in dankbare herinnering blijven voortleven.

Kr.

P. A. Hens 80 jaar

Op dinsdag 27 augustus j.l. bereikte Oud-burgemeester Hens de leeftijd der sterken. Wij willen deze gebeurtenis gaarne aangrijpen om de heer Hens hartelijk dank te zeggen voor het belangrijke werk dat hij verricht heeft in en voor ons genootschap. Wie „Hens” zegt, zegt ook „Avifauna”. De avifauna van Limburg is zijn levenswerk geworden, waarmede hij begonnen is in 1905. In 1919 werd hij lid van ons genootschap en in 1920 deed hij een dringend beroep op de leden met hem te willen samenwerken tot het verkrijgen van een zo volledig mogelijk overzicht van de Limburgse avifauna: (Maandbl. 9, 12). Dit beroep is niet tevergeefs gedaan. Het zal hem verheugen dat de belangstelling voor de avifauna van Limburg op de huidige dag onverflauwd voortleeft in onze kringen.

Zijn eerste „Avifauna der Nederlandsche Provincie Limburg benevens een vergelijking met die der aangrenzende gebieden” verscheen in de 13e en 14e jaargang van het Natuurhistorisch Maandblad (1924 en 1925). Later nog eens afzonderlijk als boek, Goffin 1926. Zij werd gevolgd door drie aanvullingen (1930, 1931 en 1948). Zijn werk had de belangstelling van alle ornithologen van Nederland en van velen daarbuiten, reden waarom Hens op veler aandrang overging tot de bewerking van een tweede druk, die verscheen in 1965 als Reeks XV (1964-1965) van de „Publicaties van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg”.